

من به تو نخنديدم!

دخترک کلاس اول است.
امروز سر کلاس، آدابازی می کردند.
دخترک می خواست جواب بدهد،
اما چیزی نگفت.

ظهر که شد، به خانه برگشت.
با صدای آرام گفت: «سلام...»
مامان گفت: «سلام دخترم! ناراحتی؟»
دخترک گفت: «من توی آدابازی اصلاً
جواب ندادم.»

مامان پرسید: «جواب را می دانستی؟»
دخترک گفت: «می دانستم، اما فکر
کردم اشتباه است.»
مامان گفت: «اگر جواب اشتباه بدھی،
چه می شود؟»
دخترک گفت: «شاید بچه ها به من
بخندند!»

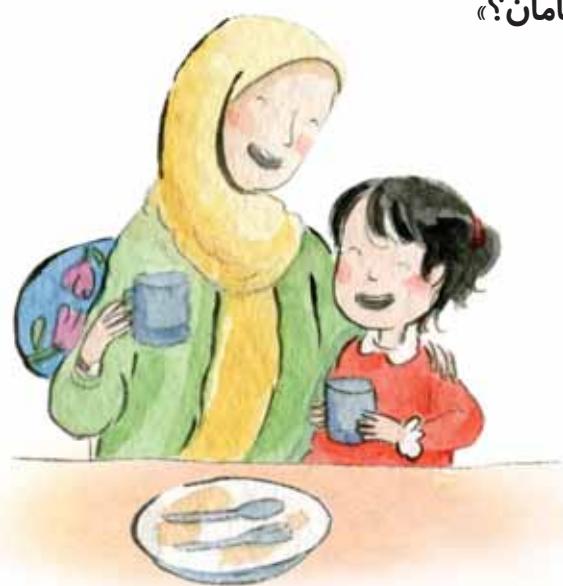

مامان گفت: «آهان! آن وقت ناراحت می‌شود. بیا با هم سؤال‌بازی کنیم.»
دخترک با خوشحالی گفت: «باشه.»
مامان گفت: «هر چه دوست داری از من پرس.»

دخترک پرسید: «ماکارونی با چی درست می‌شود؟»
مامان جواب داد: «با برنج و هویج!»

دخترک گفت: «نه اشتباه است! با ماکارونی و رب گوجه!»
مامان گفت: «حالا من می‌پرسم. وقتی تشنۀ ایم، چی می‌خوریم؟»

دخترک با خنده جواب داد: «چای شیرین!»
مامان با خنده گفت: «نه، اشتباه است! آب می‌خوریم.»
مامان گفت: «حالا بگو ببینم جوابِ مامان خنده‌دار بود یا خودِ مامان؟»

دخترک گفت: «من به جوابِ تو خنديدم مامان!»

مامان گفت: «من هم از جوابِ تو کمی خنده‌ام گرفت دخترم!»

دخترک گفت: «ما داشتیم بازی می‌کردیم. من ناراحت نشدم. باز هم بازی کنیم.»

مامان لبخند زد و گفت: «قبوله!»